

Naša Sloga izlazi svaki 1 i 16 dan mjeseca, i stoji s poštarinom za cijelu godinu 2 f. a za kmeta 60 novč. razumijerno za pol god. 1 f. a za kmeta 30 nov. Izvan carvine više poštarina. Pojedini broj stoji 6 novč.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politični list.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga svo pokvari.“ *Nar. Posl.*

Oglasi se primaju po navadnoj ceni. Pisma neka se šalju platjeno poštarine. Nepodpisani se dopisi neupotrebljavaju. Dopisi se ne vraćaju. Uredništvo i Odpravnietvo nalaze se *Via Capuano N.º 1969/1.*

Godina III.

U Trstu 16 Junija 1872.

Broj 12.

Pogled po svjetlu.

U Trstu 15 Junija.

Bečko carevinsko vieće palo je tako duboko, da već nitko i nepita, što se u njem radi. Ljudi svake dobe i stališa čitaju svaki dan kupetine svakojakih novinurinalah, novinah i novinicah, al će svaki preskočiti bečka vječnjčka izvješća, da se čim drugim zabavi. Žalostno je to za carevinsko vieće i za cijelu Austriju, al kad nije drugčije, nemožemo ni mi našim čitateljem nego istinu kazati. Uzrok tomu jest najbrže to, što je pociepano na dvie velike stranke, najme na tako zvanu središćarsku i zadrugarsku iliti federalističku, a ove opet svaka za sebe na manje strančice. Jer kako ima tu zadrugarah, koji donekle idu sa ministarstvom: tako ima s druge strane središćarah iliti centralistah, koji neidu. I to zato, što se oni prvi još uvijek nečemu od njega nadaju, a ovi drugi kao da baš ničemu. U onaj prvi red spadaju Poljaci, a u ovaj drugi pretjerani Niemci. Odavlje svaki lahko vidi, da se u ovakvom položaju neda sa željom raditi ni na jednoj ni na drugoj strani, pa ni u samomu ministarstvu, nego da mora cilim tielom nekakva mljohavost i nemoć vladati, kao što zbilja i vlada. Toga se sviet sietio, pa sad nemari više za carevinska vječnjčka razpravljanja iliti pretresivanja. A kad ovaki zbor nije pratjen oduševljenjem od naroda, njegovo djelovanje nemože imati pravoga uspjeha. Nego sad da misli izabrati što prije svoje poslanike u sudržavno odaslanstvo iliti delegacije, pak se onda do jeseni razići. Kad i to bude, onda će početi djelovanje kraljevinskih i pokrajinskih saborah, pak možebit da će se u gdjekojem od njih povesti rieč i o toj nemoći i mljohavosti carevinskoga vieća.

Ali, ako je sve kao mrtvo u ovoj polovini carstva, to je življe nego ikada u drugoj, najme u Ugarskoj i Hrvatskoj. Tamo su sad izbori zastupnikah za peštanski sabor; tamo se sad pripravljaju hrvatski zastupnici, da uhvate skok naprama ugarskoj vladi; tamo su sad dakle pune ruke posla i vladi i narodom. Na ugarskih se birališćih bore medju sobom dvie velike stranke i to izmedju samih Magjarah; pa bome, kako se čita, dojde više putah i do krvavih glavah i pustih kapah, jer Magjari nisu miroljubivi Hrvati, kojim je birališće tako sveto, kao krkva božja. Te dvie stranke jesu: tako zvani desničari iliti deakovei, koji se bore za obstanak austro-ugarske nagodbe od 1867. godine; i tako zvani liječari, koji hoće, da se Ugarska sasvim odciepi od Austrije, pa da neima s njom ništa drugo skupna, nego samo zajedničkog vladara. Koja će od tih dvjuh stranakah nadvladati, to se još neda kazati, no svakako jedna i druga će gledati, da predobe na svoju ruku nemagjarske zastupnike, kojih će ovaj put biti mnogo više u saboru, nego li jih je to bilo ikad do sada. U ostalom ćemo još samo to reći, da je danas u Hrvatskoj svetačni dan, jer se otvara njezin željno čekani sabor.

Neimamo prostora, da pobilježimo i zagrančne novosti, al ipak nemožemo premućati, da se jako govori, da će se dojdúće jeseni opet sastati carevi, naš i njemački, pa na taj sastanak da će doć i treći, najme car ruski. Poslje njemačkih svetkovinah u čast talijanskih knezovah da neima većih prijateljah od Niemacah i Talijanah, dapače govori se i o najuzem savezu izmedju ta dva naroda za svaku prigodu, bilo mira bilo rata. U Španjolskoj kao da će donekle nastati mir, jer da su Don Karlosovi pristaše raztepeni od kraljevskih vojnikah. Franceska se skuplja, al kao da nemože pogoditi pra-

voga puta, jer se osvećuje svojim gjeneralom, što je pala, mjesto da traži pravi tomu uzrok, pak da se popravi. Nego Bog će dati, pak će i to biti, te će ona zauzeti opet mjesto, koje ju ide.

Pčelarstvo.

(Dalje)

II.

Tko hoće, da se uspješno pčelarstvom bavi, prije svoga treba da izabere prikladno za pčelnjak mjesto, to jest, gdje će namjestiti košnice iliti ule. Nije dosta, da gleda pčele očuvati od svako pogibeli, nego se mora takodjer starati, da im što je više moguće ugodi. Stopram onda će mu taj dar božji uroditi pravim blagoslovom božjim.

Što pčelam najviše škodi, jest prevelika studen i prevelika vrućina i vjetar. Toga radi neka za pčelnjak izabere mjesto, gdje će mu biti pčele jednako zaklonjene zimi od studeni, ljeti od vrućine, a zimi i ljeti od prevelika vjetra. Jer ako su košnice ljeti u prisoju iliti na suncu, tada se u njih vosak topi i tali, pak se pčele u raztoplenu vosku lahko utope i zaguše; ako pak zimi, tada su življe i nemirnije, pak trate preveć hrane, a kad i kad, prevarene od lažljive vrućine, izlaze takodjer iz ula, pak ludo poginu. Najbolje će dakle biti, namjestiti pčelnjak, kako je već u kojem priedelu iliti kraju vruće il studenije, tu na sjevero - istok, tamo pako na sejvero - zapad. U studenih priedelih je navada staviti zimi pčele pod krov, svuda i svagda pako dobro ih pokriti i zamotati, da nesurnzu od studeni.

Nadalje, nevalja nikad zaboraviti, da pčele ljube zelen, tišinu, mir, čistoću, zviež iliti frižak zrak i ugodni ljetni hlad. Najljepša su dakle mjesta, za te marljive poslanice, tihe zelene dubrvice, mirni cvjetokitni voćnjaci i hladovite šumice, pokraj procvalih livadah, i podaleko od bućnih ljudskih obitališćah iliti stanovah, kao takodjer od velikih, bilo živih šumicćih, bilo mrtvih prognjilih vodah. S druge strane, pčele sav svoj viek sprovode medju cvicćem i najugodnijim mirisom, pak čega nikako netrpe, jest najme dim i svakojaki smrdež. Zato valja gledati, da budu daleko od kućah, iz kojih na sto rupah iliti škuljah suklje dim, kao takodjer da nebude blizu njih ni gneja ni gnojšća. Od velikih vodah, bilo živih bilo mrtvih, moraju biti daleko, ne samo, da jih jedne nemute, a druge da im zraka nekuže, nego i zato, da se u njih neutope. Al ipak, pčele nemogu biti bez vode, zato im treba i za vodu skrbiti, pa gdje neima drugako malene i prorastle vode, treba im postaviti kraj pčelnjaka plitku podugastu skalnicu ili kakav drugi okrut zdrave i zvieže vode, a u vodu suhã granja iliti prašća, da se u vodi neutope, nego da imaju na što sjesti, a u potrebi za što se uhvatiti te spasi. Al kako se boje od vode, tako im valja rub od skalnice i granje u vodi medom namazati, a i u samu ga vodu nekoliko kapih kanuti, da joj se pouzdanije približe te bez straha napoje.

Kad je pčelar izabrao mjesto za pčelnjak, preostaje mu, da proskrbi, koje i kakove će imati košnice iliti ule. Košnica, ul, truka zove se ono, kamo snašaju pčele med i vosak, iliti ona sprava, gdje grade medeni sat iliti ravak (krul). Zove se košnica, što je u nekojih stranah našega naroda opletena iz

pranja kao koš, pa samo izvana, bilo čim, zamazana i zaliepljena. Drugač košnice su obično ili iz kakva izdubena panja iliti debla, il pak slupane iz dasakah. Dosad se nije znalo nego za jednu vrst košnicah; a u naše se doba zna za dvie, pa jednoj se vrsti veli starovjeka, a drugoj novovjeka košnica. Razlika između te dvie vrsti košnicah jest ta, da je satje u novovjekoj iliti novoj pomakljivo, a u starovjekoj iliti staroj nepomakljivo i stalno, to jest, priliepljeno iznutra na bok iliti strane košnice. Zato se ovoj veli nepomakljiva (nepokretna stalna), a onoj pomakljiva (pokretna nestalna) sata. U novovjekoj košnici satovi vise kao grozdovi, a košnica se otvara i zatvara straga (odzada) kao kakav ormar iliti spremnica. Iz toga se vidi, koliko je ova narednja od one, jer pčelar može dignuti (izvaditi, zneti) satje, kad ga volja i kako ga volja, a da nije pčelal ni najmanje ni uznemirio ni razdražio, a kamo li zadavio. A jest i naprednija i koristnija, jer ne samo što može svaki čas poviriti u košnicu, da vidi, što u njoj biva, nego može takodjer prisiliti pčele, da mu rade, hoće li više meda ili voska. Pobere li samo med, pčele će odmah skrbiti, da nadopune što fali; a pobere li samo vosak, pčele će morati nove stanice graditi. — No mi sa svim tim preporučamo našim seljačkim pčelarom, da se drže svojih starinskih košnicah, dokle jih tko izkusniji od njih licem neopouči, kako valja pčele gojiti u novovjekih košnicah, il dokle to gdje sami nevide, jer bi im moglo za rukom poći, al bi si mogli i naškoditi.

Košnice nesmiju biti ni prevelike, ni premalene, nego što je pravo. U prevelikih pčele neostanu rado, ako pak ostanu, tada djelaju samo vosak, da jih napune. U manjih je više meda, a u većih više voska. Ali, veći roj hoće da ima i veću košnicu, a u vrućih priedelih je uvijek bolje da su veće, kao takodjer u takvih, gdje ima za pčele mnogo paše, il kad je za nje neobično povoljno vrijeme. Nepovoljno za pčele vrijeme jest, suša, moča i vjetrina, drugač je povoljno. Zato u izboru košnicah treba na sve to paziti. Košnice može pčelar na pčelnjaku il okomice, to jest, pozgoru nasaditi, il pak razito (suvodno) povaliti, u tom nestoji baš ništa. Košnice moraju uvijek da malo napred vise, da se može iz njih voda ciediti, što obično u njih sgusne iz pčelinske patušine iliti pare, i to najme zimi, kad su pčele neprestano u košnici, te se jedne k drugim stišću. Košnice nadalje moraju da jesu tako čvrsto složene i sbijene il opletene, da nikud nemože unutar ni vjetar ni voda ni kakva pogibelna živinica. I baš poradi vode mora se svaka košnica na žleb pokriti. U ostalom razumije se samo po sebi, da vas kolik pčelnjak mora bit nadkriven, te kao pod krov iliti strehu smješćen.

Kad smo gori rekli, da pčelnjak valja namjestiti podaleko od kućah, nismo hotjeli drugo reći, nego daleko od svake buke i halabuko; jer se pčele mogu gojiti i u vrtu blizu kuće, samo ako je tiho i mirno, a s druge strane nedopire iliti nestiže do njih ni dim ni ikakav drugi vonj iliti smrdež. Ali smrdež je škodljiv i čovječjemu zdravlju, pak će se teško gdje naći tako zanemarena obitelj iliti družina, da trpi takov smrad kod svoja kuće!

D o p i s i.

Iz Riecke.

Sada gdje je hrvatski sabor pred vrati, neće biti neumjestno, ako li otkrijem opet ranu, za koju nekogi, čini se, haju i nehaju, premda nas uvijek i sve to više boli.

Pojavili su se žalibože ovo zadnje vrijeme u narodnoj stranci mnogi ljudi, koji misle, da riečko pitanje nesmie biti kamenom smutnje u predstojećoj nagodi s Magjari, pak da ga valja pustiti nerješena t. j. kako je sada privremeno. Po mojem mnenju ovo i slično mudrovanje znači toliko, koliko da pripoznajemo, da je Rieka zazbilja magjarska. Da je tomu tako, budi vam dokazom okolnost, kako nam, čim se na Rieci nastanio magjarski gubernij i pomorska vlast za Rieku i za hrvatsko Primorje ustrojila, izagnaaše odmah odavde hrvatsku pučku školu i naumiše upeljati talijanski jezik u obćini Plasah i Drenovi, gdje živi naš narod, koji nerazumije ma baš ni riečke talijanski. Kamo sve to vodi?

U predstavki riečke županije na raspušćeni hrvatski sabor, da se najme ustroji posebna pomorska vlast za naše Primorje, mnogo i temeljitih istinah bje rečeno. Ali koje i kakove mogu i moraju nastati posljedice tog magjarskog vladanja na Rieci, o tom, iz navedenih valjda razlogah, štiti. No pitanje riečko jest pitanje vele važno za Hrvatsku, pitanje o njezinoj snazi i slobodi, a ne samo o njezinom poštenju. Mnogo se varaju nekogi ljudi, koji misle, da je riečko pitanje stvar sasvim drugotna „budemo li naše državno pravo izvojevali, naše stvari uredili i slobodno djelovanje izposlovali, Rieka će nam i onako s vremenom u naručaj pasti.“ Puste su obsjene i gorke obmame, kad se na jednoj strani suuje narodna veličina, dočim se na drugoj pušća, da joj se uda i to najplemenetija trgaju.

Vlast magjarska protegnut će se putem pomorske vlasti na cijelo Primorje, time odtisnut će Hrvatsku od mora i stegnuti ju u tiesne okove. Što će tada Hrvatska bez mora? Uz političko sužanjstvo nastat će gospodarstveno nevoljničtvo. Rieka usljed svog položaja morala bi postati narodnim sriedištem, nesamo cieloga Primorja, već i bližih hrvatskih Otokah i istarskih Hrvatah. Bez hrvatske Rieke ono malo narodnoga duha, što ga u onih stranah ima, izčeznuti će pomalo, a narod se otudjiti radi talijanske navale. Dosada je kako svi osjećamo mnogo narodnoga duha provalilo iz riečke gimnazije na Otoko i Istru, u buduće i pod magjarskim gospodstvom postat će Rieka pravo ognjište, gdje će se sinovi tih zemaljah odhranjivati u nelajstvu, dapače u mržnji proti svomu narodu, osobito kad s prometom naraste sve to veće obćenje medju Riekom i medju Otoci te Istrom. A što mislite, da će u našem Primorju narodni duh, koj tu sad diše, biti zapriekom magjarskoj navali? I tu nam slabih nadah, gospodo moja!

Riečko - karlovačka željeznica sa Rieke ido odmah na gore, ostavljajuć na stran našu obalu. Sve što bude Rieka više rasla, Primorje će sve to ovisnije od nje biti; njegovi bo kapitali, što su sad na moru, tjerat će na Rieku; isto tako dnevničari i zanatlije tražiti će ondje svoje zasluge. Makar s vremenom i imali posebnu pomorsku oblast, jedno će nam biti brodovlje, jer će se ovo prije ili poslije preljeti u riečko. Pogledajte koliko su napriedovali Bakar, Kraljevica, Kostrena i ostalo Primorje, izuzam Senj; ništa, ta nam mjesta nazadaju. Odanle se već sada mnogi mogućniji trgovci i brodovlastnici doseliše na Rieku; jedni da se naužiju gradskih ugodnostih, drugi da uspješnije trgovinu tjeraju, a veći dio njih, da sami nadziraju odhranjenje svoje djeteca. Medju njimi ima doduše i nekoliko narodujakah ali kakova će biti njihova djetca, koja se odgojivaju u tuđem jeziku i tuđem nekakvom mongolsko-florentinskom duhu? Ono malo kmetah, težakah i mornarah, što bude ostalo na našoj obali, hoćete da vam obrani Primorje? A mnogo primorske zemlje, vinogradah itd. zar neće možda pokopovati riečki gradjani i tude takodjer imati glasa i vlasti? Možete li pako tako mirnim okom gledati u budućnost, te ozbiljno utvrditi, da Magjari neće imati s vremenom svoje ratne mornarice? Jao nam tada!

Gospodo! predoših vam ovdje nekoliko okolnostih, o kojih je vrijedno da razmišljate. Ostaviv Rieku, izgubismo cijelo Primorje. Da toga nebude, nedajte je, već brauite nas do zadnje kapi krvi; krenite s Rieke nepozvana gosta, koj se je kradinice uvukao u našu kuću, da nam razmetne ognjište i sve-tište. Riečko pitanje budi jedna onih kostih, o koju je magjarskoj pohlepi zube skrhati. Zamam nam državno pravo, kad nebudemo već imali sile. Pravo je stvar sveta, ali u politici pravo bez sile, kojom da ga ohranite, puka je obsjena!

X.

Birač Biraču

po izborih u hrvatski sabor.

Brate, da si mi zdravo!

Hvala milostivimu Bogu, i četos smo njegovom pomoću i svojim mužkim držanjem nadvladali naše tuđe i domaće protivnike, Magjare najme i Magjarone. Hrvatska je opet Hrvatom u rukama, a Magjari kapom u ruci pred hrvatskimi

vrati! Akoprem bez puške i sablje, strašan je to bio boj, al je i pobjeda slavna. Što su radili Magjari i Magjaroni, da narod zavedu i prevare, to se neda izreći a kamo li perom opisati. Al i kako se je narod držao, da im se opre i spuzne iz mreže, čudo je spominjati i divota slušati. Baš valja reći, što je veća sila, to je Hrvat žilaviji i hrabriji. Sad se hrvatsko ime spominje s počitanjem po svoj Evropi, a i sami naši neprijatelji priznaju, da su Hrvati ljudi, koji kao što sdušno tudje poštuju, tako mužki i odvažno na svoje nedaju. Neka nitko nereče, da je ovo samohvala, jer što bi bilo, da se budemo dali zasliepiti i na led zavesti? Magjari i Magjaroni bi nam se porugljivo smijali, a ostali nas sviet prezirao, kao vrto-glavce i podkupljive bulje. A sad smo evo spasili poštenje i ostali stalni u traženju svojih pravica kao stanac kamen; a takovi ćemo ostati i nadalje, pa makar nas još nebrojenih putah zvali na birališće — to novo polje naše narodne slave!

Mi birači smo učinili svoju dožnost, sad je dakle na naših zastupnicih red, da to isto učine. Kad oni progovore, progovorio je sav narod. Zato neka nezatožu ni u rieči, ni u zahtjevanju onoga, što nas ide po božjem i pisanom pravu. A ovamo spada prije svega cjelokupnost Trojedne Kraljevine sa Dalmacijom, Vojnom Kraljinom i Riekom, jer bez cjelokupnosti neima nam ni obstanka ni napredka. Ovamo spada samouprava u porezu i novcu, da se već jednom Magjari prestanu pred svetom hvaliti, da nas oni iz svoje kese izdržuju. Ovamo spada stroga odgovornost svih upravljajućih organah jedino kralju i hrvatskomu saboru i nikomu drugomu na svijetu. Ovamo spada pomorska oblast, pa tim ne samo naši pomorski, nego i ostali trgovački interesi. Ovamo spada i austro-ugarska trgovačka zastava, u koju se imaju uzeti i naše narodne boje, buduće da ju uprav mi na svojih brodovih u najdalji sviet nosimo. Jednom besjedom ovamo spada izprava svekolike hrvatsko-ugarske nagodbe od 1868. godine! Kad magjarska vlada na sve to pristane i što je još s tim skopčano, samo tada neka naši narodni zastupnici stupe s njom u dogovor, kako misle da budemo zastupani u peštanskomu saboru i koga će tamo poslati, a prije nikad i nikako, ni pošto ni poto. Lanjsko izkustvo, gdje je ugarska vlada i pošlje raspusta našega sabora smatrala hrvatske poslanike za naše pravovaljane zastupnike na ngarskom saboru, otvorilo je i sliepcem oči i sav hrvatski narod do viekvieka raztrieznilo. Ako će dakle Ugarska što od nas imati, neka to pošteno zasluži. Sav se sviet nada, da ćemo se mi Hrvati unijeti bolje okoristiti svojim položajem u Pešti, nego li su se to umjeli naša braća Poljaci u Beču.

Ali, tu ćeš mi reći, ako pak Magjari kralja i opet nagovore, da nam sabor raspusti, šta onda? Šta onda? Mi ćemo i treći i četvrti put itd. birati opet one iste narodne zastupnike, al se nećemo podati, jer netražimo nego što je naše. Zato se neka naši saborski zastupnici uzmu u srce, te stupe smiela pred Magjare sa svojimi zahtjevî, jer ako jih vlada i raspusti, narod će jih opet te opet poslati na njihovo mjesto. Narod dobro zna, da još nije dovojevao boja, što ga vodi s Niemci i s Magjari jur od 61. godine. Ta dva plemena hoće da mi služimo, a nas evo nije majka za to rodila, nego da budemo u svem i svačem u austro-ugarskoj državi jednaki Niemcem i Magjarom. Tko toga neće, s njim neima ni nagodbe ni pomirenja. Neboj se pako, da će se to Bog zna dokle vući, jer neće bit ni kralju pravo, da se svagda vierni hrvatski narod muči prieko reda izbornimi kušnjami. Istina, da će to bit Magjarom teško, ali ustavna navada zahtieva, da se narodu najposlje zadovolji; pak će morat i oni na to pristati, ako neće, da se i u samoj Ugarskoj absolutizam iliti samovolja neuzpostavi.

Tvoj brat

Primorac.

Književne viesti.

Nakladom tiskarne Dragutina Pretnera u Dnbrovniku ugledao je svjetlost: Vienač gorskog i pitomog cvietja. Hrvatsko-srbska Pjesmarica, uredjena po J. Augustu Kaznačiću. Mi ovu Pjesmaricu preporučamo što vruće našem čitajućemu

obćinstvu, jer sadržava baš bogatu sbirku naših najljepših pjesamah toli narodnih, koli umjetnih iz starije i novije dobe naše književnosti. Ciena joj je 60 vč.

Franina i Jurina.

Ju. Moj kumpar Jožina da misli poslat svojega gluhega i mutastega malega v Lindar va školu.

Fr. Na pak, zač baš v Lindar, ča nima bliže škoh?

Ju. Aj ina.

Fr. Dakle?

Ju. Ač da j' v Lindare neki me-

štar, ki decu na moti vadi.

Fr. Na moti!

Ju. Ma da na moti.

Fr. Zač pak na moti?

Ju. Ač da nezna hrvatski, a deca nerazumeju talijanski. . .

Fr. Pak?

Ju. Pak se kumpar Jožina tvrdo ufa, da će se tamo i ono njegovo nesrečno dete voljar ča navadit.

PREČASTNOMU GOSPODINU LOVRENCU PETRISU

Plovanu Creskomu

NA SVRŠETKU MAJSKE POBOŽNOSTI.

(Pisma ')

Zdravo, Plovane! kak' za nas se mučiš,
Dobro zna reći vas kolik puk creski,
I kako ljubeznivo nas evo učiš
Zakon nebeski.

Majsku pobožnost, staromu i detetu
Dragu, Ti od kada stavil si med nami,
Majsku pobožnost, s kojom Gospu svetu
Často Krštjani.

Svaki tvoj parokian screem Te hvali,
Svaki screem Te štuje i s pravom verom;
Sam Pero Perov — on sam — Te pohvali
I ovako i s perom.

Jeli ovo oholost? Neznam: Ti sudi.
To znam, da Cres za vavik spominjati
Čo tvoje svete rieči. A tvoje trudi
Neka Bog plati.

U Cresu, prvi dan Zunja miseca 1872.

PERO PEROV.

Neukû Nauka.

Da kokoši i inu perad od tekotah i usih obćuvas metni na večer u kokošinjak grančice od jalše (joh), to ćeš jih drugi dan pune tekotah naći, buduće one ljube duhu jalšinu. Te grančice spali onda, pak opetuj liek nekoliko večerih, te ćeš tako perad od smrada očistiti.

Ako te pčela ujede

otari si namah rukom znoj ili pot s čela ili vrata itd. te namaži tim znojem ujedinu. Ako to načiniš, neće ti ujedjeno mjesto niti nateći, a niti ćeš bol čutiti. (Pueki Prij.)

*) Kako ustupljamo mjesto ovoj pjesmi, sastavljenjoj po talijanskom mjerilu, najviše radi toga, što je plod neukû creskoga težaka, Petra Dujmovića, poznata tamo pod imenom Pera Perova. Možebit, da neće ngoditi našim knjižovno izobraženim čitateljem, ali neće moći, da u njoj neugledo kao u zrealu, jezik, što ga naš narod govori na otoku Cresu, jer kako vide, nismo na njoj ni slovea popravili. Ured.

Različite vesti.

* (Povodnja u Českoj), kako se čita po novinah, učinila je do sto milijuna forinti štode. Nj. Velicanstvo car sa ostalimi članovi carske kuće spružiše nesretnikom medju prvimi pomoćnicu ruku. Carevinsko vieće u Beču namienilo je toj svrhi milion forinti iz državne blagajne, a i od gradovah, od obćinah, od trgovačkih komorah, od društva i od pojedinih lical po svoj carevini nastoji se koliko je moguće ublažiti tu izvanrednu nesreću. Tršćanska trgovačka komora, kako čitamo, dala je u tu svrhu 1000 f. Al i u ostalom svijetu kosnula se ta nesreća plemenitih srdacah. Tako čitamo, da je Papa Pio IX. poslao za stradajuće Čehe 5000 f., a kralj saksonski 300 f., pa i u samoj Americi da se za nje milostinja skuplja. Gdje se to i u naših krajevih čini, nadamo se, da će se naš narod obilato spomenuti českih poplavljenikah, ne samo kao kršćanin kršćanina, nego i kao brat brata.

* (Magjari skrbe za Hrvate.) Prije nekojega vremena tražila su dva konsorecija zagrebačka od ugarskoga ministarstva, kad donaća vlada milostju Rauehovom moći neima, dozvolu za utemeljenje hrv. hipotekarne banke, kakovih ima malne u svakoj austr. pokrajini. Ugarsko ministarstvo, brižno kao uvijek za Hrvatsku, nije sve do sada podielilo zamoljenu koncesiju, nego dopustilo ovih danah, da obća magj. hipotekarna Banka može utemeljiti i u Zagrebu svoju podružnicu. Ovim su činom Magjari opet pokazali, da netrpe, da si Hrvatska podiže zavode novčane, koji bi podupirali razvitak trgovine, obrta i poljodjelstva, te podizali blagostanje naroda.

* (Sveslavjanstvo.) Nedavno izašla je jedna srbska brošura (knjižica) u Beogradu, koja preporuča federaciju ili sdru-

ženje slavjanskih plemenah pod pokroviteljstvom Rusije. Ova brošura pobudila je veliku senzaciju u Magjarskoj; — pisac joj je poznati pukovnik (kolonel, obrstar) Orešković rodoh iz Hrvatske.

* (U Rusiji se slavi) dvjestogodišnji dan narodjenja cara, Petra Velikoga, preporoditelja ruskog naroda i početnika njegove sadašnje veličine i slave. Da se što dostojnije proslavita uspomjena, drži se u Moskvi gradu, toj drugoj ruskoj priestolnici, tehnička iiliti rukotvornička izložba, na koju bje iz Petrograda dovežena i ladja, što ju car Petar vlastitima rukama gradio.

Molimo

one naše štovane predbrojnik, koji nam nisu nego za pol ljeta platili, da nam do 1. Julija izvole poslati predplatu za drugo poluljetje, ako neće da im pošiljanje lista obustavimo. U Trstu 16. Junija 1872.

Uredništvo.

Sa tršćanskog tržišća.

Premda povoljni glasovi iz Rusije i Ugarske dolaze, da će ljetošnja žetva obilata biti, ciena se ipak žitu nije znatuo promienila, jer se opet od drugih stranah javlja, da su sjetve neprestanom kišom mnogo štetovale. Cent kafe Bahije po f. 48.25. tučena culeara aust. f. 23.75 do 24.50 nyč. Barilo ulja dalm. ist. 30 f. sa odbitci. Cahurice (kokoni) u Kopru u najbolje vrsti po f. 1.85.

Kretanje austrijanskih brodovah

od 1 do 15 Junja.

Bojadrili u — iz

Trst: Ivo, Svanejo — Iris, Antonio S., Anibale, Sofia, Mattio L., Nicolas, Amalia, Malateli, Graovac, Ingl. — Carlo R., Anverso — Vincenza, Njejorka — Plod, Odeso — Oro, Marsiljo.
 Alessandriju: Colet, Njukastla — Mida, John, Ceta — Nimrod, Urano, Lušinja — Bee, Trsta — Equo, Senja — Mirra, Marsiljo.
 Anversa: Gazella, Carloforta.
 Boston: Leda, Alessandrijo — Virgo, Marsiljo.
 Buenosayeres: 2 fratelli, Marsiljo. — Pia S., Amburga — Uno — za Marsiljo.
 Carigrad: Čiasni, Ida S, Kurčulo — Maria C., Sevastopolja — Vesta, Kardifa — Sloboda, Truna — Lauro, Njuporta — Carlotta Fanny, Anverso — Olimpa, Ales. — Ricordati, Anverso — Yared, Siro — Filomena, Azova.
 Cet: Barica, Achille S., Trsta.
 Dundalk: Heu, Ibrailo.
 Palmut: Figlia Jenny, Odeso — Cam, Gus Sên-pa, Galaza — Ave, Kostance — Industria, Ales
 Flesingug: Dio filii, Kartagene.
 Gibraltar: Kismet, Njujork.
 Hul: Grad Karlavce, Ales.
 Kardif: Vodja, Ales. — Capricio, Trst.
 Liverpul: Zio Giorgio, Ales.
 Marsilju: Drava, Genova — Leone, Odeso — Elena D, Enosa.
 Napulj: Germano Ant., Anverso.
 Njujork: Tare, Njukastla — VIII dubrovački, Šilda — Grad Senj, Borda — Sabiončelo, Trsta — Telchi, Amsterdama.

Odesu: Celestina, Ann, Nod, Kardifa — Giano, Truna — Marietta W., Araldo, Alois, Cos, Strossmayer, Carigrad — Petroslava, Marsiljo — Tonka B. —
 Rlojaneiro: Sloga, Londro — Unione S., Marsiljo.
 Sulinu: Casimiro C., Nuovo Arturo, Picirino, Ingl. — Pater, Marsiljo — Matilde, Marietta, Carigr.
 Šild: Decio, Stoktona.
 Tarifa: (kod Gibraltar) prošli: Ricardo, Šilda za Odesu — Timavo, Bombeja za Liverpul — Assoluto, Bone za Anverso.

Ođadrili iz — u

Trsta: Helgoland, Grimsby — Jean, Orano — Romana, Odesu — Marietta G., Kaljari.
 Alessandrije: Cerere, Soriju — Olimpo, Carigr. — Ati, Fidjo, Ingl. — Gilda, Trst.
 Algira: Fđ, Orano — Miljenko, Carigr. — Pepi, Rieku.
 Anverso: Skenderbeg, Ingl. — Milica, Brindisi
 Bordon: Tuganrog, Kardif.
 Brdianske: Paulus, Londra.
 Bruvershaven: Carolina Premuda, Njujork.
 Carigrada: Vjeruka, Merkurio, Sobieski, II dubrovački, Maria D. Obilić, Neptun, Ero, Armonia, Rosa, Osanjak A., Odesu — Assadua, Anna S., Carlo Boromeo, Malta — Fortunato M., Redntkalo — Danar, Marsilju

— Marietta D, Nikšić. Dalmaoiju — Alessandro, Smirnu — Neresinotto I., Potti — Slavomir, Pinus, Marietta, Majus, Prudente, Azov — Nerso O, Dampier, Nuovo Ciriaco, Jesse, Else, Trst — Ariosto, Ant. Luka, Mirto, Pellegrino, Cattarina S., Brorile, Norma, So. Križ, Dunav.
 Ceta: Anteo, Garša — Blandina, Smirnu — Antal, Carigr.
 Deala: Gjurko, Libertas, Njujork — Matilde, Mletko — Carla, Leit.
 Falmuta: Rachel, Leit — Iskra, Gloucester.
 Filadelfie: Domenico, S. Jago.
 Hula: Margellina, Grimsby.
 Kaljara: Erminia P., Jofu — Sagittario —
 Kardifa: A. T. Luković, Ardito, Matusalem, E. lisa S., Carigr. — Ezio, Njujork — Nane B., Dubrovnik — F. Deak, Trst.
 Kartagene: Danica, Kardif.
 Liverpula: Fulco, Smirnu — Orfeo, Filadelfiju.
 Lyna: Maria, Pruceva, Šild
 Marsilje: Andrić, Methiore, Anna M, Carigr. — Luka, Odesu — Proteo, Oreste, Ales. — Slavjanska, Trobissondu — Mimi, Njujork — Fanny P., Smirnu
 Njujorka: IV. dubrovački, Onore, Ingl.
 Njukastla: Orion, Jenny R., Dario, Nereca, Trst.
 Njuporta: Urin, Mletko — Heabren, Drusus. Antonietta, Carigr.
 Odeso: Mita, Iro, Natan, Ingl. — Amos, Taganrog.
 Trinidadu: Armida, Kvinstoven.
 Svaneje: Alessandro B., Carigr.

Tèk Novacah

polag Borse u Trstu od 1 — 15 Junja 1872.

NOVCI	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	—
Carski dukati (cekinj)	5.43	—	5.38	5.38	5.37	5.37 1/2	5.38	5.37 1/2	—	5.37	5.37	5.37	5.36 1/2	5.34 1/2	5.34	—
Napoleoni	9.03	—	8.96	8.97	8.96	8.96 1/2	8.95 1/2	8.95 1/2	—	8.95 1/2	8.96	8.95	8.93 1/2	8.92	8.91	—
Lire Ingleske	11.37	—	11.32	11.31	11.32	11.30	11.29	11.30	—	11.30	11.29	11.29	11.27	11.24	11.21	—
Srebro prid (aggo)	112.75	—	112.25	112.15	111.50	111. —	110.85	110.80	—	110.85	111.15	111. —	110.75	110.50	110.25	—

Izdavatelj i odgovorni urednik A. Karabalić.

Tisk. Weis.